

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

Τμήμα
Χημικών
Μηχανικών

@ChemEngUP

Τα Νέα του Τμήματος Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών

2^η περίοδος – Τεύχος 15

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2022

isomat
building quality

ΑΠΟ ΚΑΡΔΙΑΣ

Απόφοιτοι του Τμήματος Χημικών Μηχανικών θυμούνται, αναπολούν και διηγούνται στο @ChemEngUP ...

Δωρεά χρωμάτων για τη βαφή 4500 m² προσόψεων του κεντρικού κτιρίου Χημικών Μηχανικών» (Σ.Μ.)

Πριν από 2 περίπου χρόνια ξεκίνησε η συνεργασία του Τμήματος Χημικών Μηχανικών με την εταιρεία ISOMAT (www.isomat.gr) με στόχο την αποκατάσταση των εξωτερικών όψεων του κεντρικού κτιρίου του Τμήματος, το οποίο άρχισε τη λειτουργία του το 1991, χωρίς έκτοτε να υποβληθεί σε οποιαδήποτε εξωτερική συντήρηση. Ως αποτέλεσμα, η ISOMAT προχώρησε στη δωρεά χρωμάτων προς το Πανεπιστήμιο Πατρών για τη βαφή των προσόψεων του κεντρικού κτιρίου του Τμήματος Χημικών Μηχανικών, συνολικής έκτασης 4.500 τ.μ., με στόχο την αισθητική αναβάθμιση του κτιρίου για τους φοιτητές, το προσωπικό αλλά και την τοπική κοινωνία.

Δωρεά Χρωμάτων

για τη βαφή 4500m²
του κεντρικού κτιρίου του
τμήματος Χημικών Μηχανικών,
Πανεπιστήμιο Πατρών

Ο κ. Στέφανος Τζιρίτης,
Πρόεδρος και Διευθύνων
Σύμβουλος της ISOMAT
ABEE

Με μια ιδιαίτερη ευαισθησία που τη διακατέχει για τους νέους και την εκπαίδευση, η ISOMAT περήφανα συνέβαλε στην υλοποίηση αυτού του μεγάλου έργου. Η εταιρεία ανταποκρίθηκε άμεσα στο αίτημα του Πανεπιστημίου Πατρών και συγκεκριμένα του Τμήματος Χημικών Μηχανικών, για την εξ' ολοκλήρου

Συνέχεια στη σελ. 2 →

• **Νίκος Παπαδημοσθένης**
(σελ. 4, 5)

«...είναι φορές που βλέπω στον ύπνο μου ότι περιφέρομαι στους ορόφους του κτιρίου μας... και τα βλέπω όλα αλλαγμένα... »

• **Ελένη Τσινταβλή**
(σελ. 6, 7)

« το δίπλωμα του χημικού μηχανικού προσφέρει εφόδια για απεριόριστα γνωστικά αντικείμενα ανοίγοντας δρόμους σε πεδία που φαινομενικά κάποιος δεν μπορεί να συνδέσει »

• **Ευθυμία Χαλακατέβα**
(σελ. 8)

«... Οι αναμνήσεις μου είναι μόνο θετικές, γεμάτες εκπλήξεις, προκλήσεις, γνώσεις, ιδέες και φιλίες που θα με συντροφεύουν για όλη μου τη ζωή...»

• **Κώστας Χουσιάδας**
(σελ. 9, 10)

«Ο ενθουσιασμός, η συνέπεια, και η αφοσίωσή των καθηγητών στη διδασκαλία και την έρευνα, μου έχουν μείνει αξέχαστα. Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι με έμαθαν να σκέφτομαι »

isomat ΑΠΟ ΚΑΡΔΙΑΣ
building quality

—>Συνέχεια από τη σελ. 1

διάθεση της ποσότητας χρωμάτων με σκοπό την αποκατάσταση όλων των εξωτερικών όψεων του κεντρικού κτιρίου, το οποίο βρισκόταν σε κακή κατάσταση. Το κτίριο ξεκίνησε τη λειτουργία του το 1991 και για 30 συναπτά έτη δεν είχε γίνει καμία εργασία συντήρησης.

Για την υλοποίηση του έργου συνέβαλε αποφασιστικά το Πανεπιστήμιο Πατρών με την ενεργοποίηση της Τεχνικής Υπηρεσίας που ανέλαβε την εκτέλεση του έργου. Η αισθητική αναβάθμιση του κτιρίου είναι πραγματικά εντυπωσιακή και την χάρηκαν τόσο το προσωπικό που εργάζεται σε αυτό αλλά ακόμη περισσότερο οι ίδιοι οι φοιτητές.

↑ Το Κεντρικό Κτίριο «ΠΡΙΝ»

↓ Το Κεντρικό Κτίριο «ΜΕΤΑ»

Αξίζει να επισημανθεί ότι τα τελευταία 3 χρόνια η ISOMAT έχει διαθέσει υλικά και χρώματά της για την αισθητική αναβάθμιση 93 εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, κάθε βαθμίδας εκπαίδευσης, σε όλη την Ελλάδα.

Ο καθηγητής Δημήτρης Βαγενάς, Πρόεδρος του Τμήματος Χημικών Μηχανικών. Η εξωστρέφεια που χαρακτήρισε τις θητείες του έφερε το Τμήμα Χημικών Μηχανικών πιο κοντά στον ιδιωτικό τομέα και στην ελληνική βιομηχανία. Πιστώνεται αναμφισβήτητα ένα μεγάλο μέρος για την δημιουργία των βάσεων συνεργασίας με την ISOMAT, η οποία έφερε σαν αποτέλεσμα την πολύ σημαντική δωρεά εκ μέρους της εταιρείας

Παράλληλα, η εταιρεία στηρίζει συνεχώς πολλαπλά ακαδημαϊκά και ερευνητικά προγράμματα των πανεπιστημιακών φορέων. Με το Τμήμα Χημικών Μηχανικών ΠΠ συγκεκριμένα, η ISOMAT σκοπεύει να συνεχίσει τη συνεργασία μέσω φοιτητικών διαγωνισμών, επισκέψεων φοιτητών στις εγκαταστάσεις της ISOMAT, από κοινού διεξαγωγή διπλωματικών εργασιών, πρακτικών ασκήσεων και διδακτορικών διατριβών.

Η ISOMAT με υψηλό αίσθημα ευθύνης θα συνεχίσει να στηρίζει με πράξεις «από καρδιάς» τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας μας και να συμβάλλει στην αναβάθμιση της ποιότητας των συνθηκών εκπαίδευσης μαθητών και φοιτητών.

Άποψη εγκαταστάσεων της ISOMAT ABEE.

EDITORIAL

@ChemEngUP

Ματιές... (Σ.Μ.)

Ο Κωνσταντίνος (Κώστας) Παπανικολάου είναι από τις περιπτώσεις αποφοίτων που παρακολουθώντας την πορεία του νιώθει εκείνο το ξαφνικό αναφιλητό στο στέρνο. Οι ψηφιακοί δρόμοι μας συναντήθηκαν από κάποια συγκυρία περιστάσεων τον Μάρτιο. Ο Κώστας είναι της τάξης του 2006, απόφοιτος του 2012 («Αναμόρφωση ατμού για παραγωγή diesel και υδρογόνου»), MSc Chemical & Process Engineering, Univ College London (2014), Professional Doctorate Engineering, Eindhoven Univ. Technology (2016), PhD Computational Catalysis Univ College London (2021), Research Associate, University of Wisconsin-Madison at Mavrikakis Research Group (2021-2022), Johnson Matthey Fuel Cells (2022 -). Οι παλιότεροι θα τον θυμούνται και από την συμμετοχή του στην ομάδα μπάσκετ του Τμήματος στη δεκαετία των '00s. Ο Κώστας δεν ήταν άριστος στις επιδόσεις, ήταν όμως άριστος στη συνέπεια και στη δουλειά και έμαθε πολύ-πολύ καλά αυτό που υπογράμμιζε πάντοτε με εμφατικό τρόπο ο δάσκαλός του, καθηγητής του ΤΧΜ Ξενοφών Βερούκιος: «μαθαίνω να μαθαίνω» !!

Επειδή «όσα φέρνει η ώρα δεν τα φέρνει ο χρόνος», δεν μου ήταν δύσκολο να παρατηρήσω από αναρτήσεις λαλίστατων «φίλων» σε κοινωνικά δίκτυα πως τα ίδια άτομα που είναι «αντιεμβολιαστές» (ωσάν να ήταν τίποτα πνευματικοί κολοσσοί της βιομοριακής μηχανικής και της βιοτεχνολογίας), είναι «ειδήμονες» στις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των ανεμογεννητριών, έχουν έτοιμο αντιπυρικό «σχέδιο» για προστασία δασών, έχουν προηγμένες γνώσεις μετεωρολογίας και πρόληψης καταστροφών, συμφωνούν σε όσα λέει η Μαρία Ζαχάροβα, «κατανοούν» τις ανησυχίες του Πούτιν («καταδικάζουν» βέβαια την εισβολή στην Ουκρανία, αλλά... (ακολουθούν καμιά δεκαριά «αλλά» που ακυρώνουν εντελώς την «καταδίκη»...). Υπάρχουμε, διότι τούτοι αποτελούν ακόμμη (ευτυχώς) μειοψηφία...

Οι απόφοιτοι της «τελευταίας σελίδας» δημιουργούν σιγά-σιγά ένα wall of fame, ένα λεύκωμα με πρόσωπα χαμογελαστά και ιστορίες αγώνα και επιτυχίας. Τους «συναντώ» τυχαία, «ξεφυλλίζοντας» τα βιβλιοθήκες και αναζητώντας τα ψηφιακά τους ίχνη. Δεν είναι κατ' ανάγκη οι αριστούχοι ούτε οι υπότροφοι, είναι κάθε φορά αυτοί που βρίσκονται στο «δρόμο» μου, σαν να τους συναντώ στα στέκια κάποιας «πόλης του κόσμου». Έτσι βρέθηκε στο «διάβα» μου και η Βασιλεία Παναγοδήμου. Τη «συνάντησα» στο Βερολίνο, να είναι ενθουσιασμένη με τη δουλειά της,

Οι απόφοιτοι της «τελευταίας σελίδας» δημιουργούν σιγά-σιγά ένα wall of fame, ένα λεύκωμα με πρόσωπα χαμογελαστά και ιστορίες αγώνα και επιτυχίας. Τους «συναντώ» τυχαία, «ξεφυλλίζοντας» τα βιβλιοθήκες και αναζητώντας τα ψηφιακά τους ίχνη. Δεν είναι κατ' ανάγκη οι αριστούχοι ούτε οι υπότροφοι, είναι κάθε φορά αυτοί που βρίσκονται στο «δρόμο» μου, σαν να τους συναντώ στα στέκια κάποιας «πόλης του κόσμου». Έτσι βρέθηκε στο «διάβα» μου και η Βασιλεία Παναγοδήμου. Τη «συνάντησα» στο Βερολίνο, να είναι ενθουσιασμένη με τη δουλειά της,

Υψηλόνι

Υψηλόνι ανακαινισμένο με πρωτότυπη δομή:
Σύγχρονο Υψηλόνι ψηφιακά:

Αρχέγονοι καθεδρικοί ναοί, πέρα από την αγιασμένη τους υπόσταση αποπνέουν κατάνυξη και επιβάλου δόξας. Επισκέπτες που περνούν το κατώφλι τους, υποχρεώνονται υποσυνείδητα να χαμηλώσουν τη φωνή τους σε ψίθυρο και καθώς κάθε ψίθυρος «επιστρέφει» από αντηχήσεις πολλαπλές στους υπερκείμενους τρούλους, η ηχώ μεταφέρει τα συνεχόμενα μηνύματα ενός μυστηρίου....

Willard J. Gibbs

Η επιστήμη έχει τους «καθεδρικούς ναούς» της, χτισμένους από εμπνευσμένους «αρχιτέκτονες» και «τεχνικούς». Σε τέτοια ευγενή μνημεία επιστημονικής σκέψης περιέχεται το

Gilbert Newton Lewis & Merle Randall

βάρους μιας τεράστιας παράδοσης. Τέτοιο είναι το οικοδόμημα της Χημικής Θερμοδυναμικής και τούτη είναι η αίσθηση που τροφοδοτείται μέσα μου αδιάλειπτα σε 26 χρόνια διδασκαλίας της χημικής θερμοδυναμικής στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών. Από την πρώτη γνωριμία με τη μυστηριακή έννοια της εντροπίας στο κατάμεστο Αμφιθέατρο ΒΑ όταν ο καθηγητής Ιωάννης Σ. Νίκολης ρώτησε τους εμβρόντητους τότε πρωτοετείς της Πολυτεχνικής Σχολής «πόσες πιθανότητες δίνετε να μαζευτεί όλο το οξυγόνο της αίθουσας σε κείνη τη γωνία απέναντι και να πεθάνουμε όλοι που είμαστε εδώ από ασφυξία;», μέχρι τη διείδυση στον αντικατοπτρικό κόσμο των αρνητικών απόλυτων θερμοκρασιών...

Στα «τετράδια» των αναμνήσεων του @ChemEngUP πρόσθεσαν τις ιστορίες τους ο Νίκος Παπαδημοσθένης ('90s), η Ελένη Τσινταβή ('10s), ο Κώστας Χουσιάδας ('90s) και η Έφη Χαλακατέβα ('10s). Ο Νίκος, στην Αθήνα, πέρασε από τη χημική μηχανική στην αγαπημένη του ηλεκτρική κιθάρα, η Ελένη μετά τον μεταπτυχιακό κύκλο σπουδών και εργασίας στρέφεται στη φαρμακευτική επιστήμη στην Αθήνα, ο Κώστας (καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου) διδάσκει τα αγαπημένα του εφαρμοσμένα μαθηματικά και η Έφη, στο μακρινό Bristol εργάζεται σαν Clean Energy Specialist. Δικοί σας!

Από τους χρόνους τους παλιούς το `χω βαθύ μεράκι να βγω στις πέρα θάλασσες να βρω το μαγισσάκι

Κι εγώ, ανταποκρίσεις θα σου γράφω...

@ChemEngUP

• Νίκος Παπαδημοσθένης

Καθηγητής κιθάρας και μοντέρνας μουσικής θεωρίας, Υποψήφιος Διδάκτορας, Τμήμα Μουσικών Σπουδών, ΕΚΠΑ, Αθήνα

Ανήκω στην τάξη του 93.

Ναι, την ηρωική τάξη όσων επέζησαν από τα γνωστά και ως «ιερογλυφικά» θέματα της φυσικής των Πανελληνίων εκείνης της χρονιάς. Κάποιοι από εμάς βέβαια τα βρήκαμε μπροστά μας επειδή είχαμε εγκλωβιστεί στον ...δορυφόρο Δείμο της προηγούμενης χρονιάς, να είναι καλά ο αγαπητός συνάδελφος Μιχάλης Κονσολάκης που μου τον θύμισε, και όχι τίποτα άλλο, η άσκηση ήταν εύκολη και ωραία, αρκεί να μην παρέλειπες μια απλή μετατροπή μονάδων! Έτσι είναι αυτά βέβαια, «Ό γέγραφα, γέγραφα», και φυσικά το σύνολο κάποιων τέτοιων χαρακτηριστικών στιγμών σαν αυτή μας φέρνει στο τώρα, και το τώρα με βρίσκει σε αυτή την πολύ ευχάριστη θέση να μοιράζομαι τις αναμνήσεις μου μαζί σας!

Σεπτέμβρης του '93 λοιπόν στην Πάτρα... Πρώτο έτος στο Ακταίο για την ακρίβεια. Οι αναμνήσεις φυσικά άπειρες: τα απανωτά «χτυπήματα» στα μαθήματα των πρώτων ημερών (του τύπου «μα οι σιβάδες...» «εντάξει οι σιβάδες που ήξερες αλλά κάτσε να σου γνωρίσω τα τροχιακά»), τα ξενύχτια κάθε φορά για να ολοκληρωθούν στην ώρα τους οι (χειρόγραφοι) αναφορές των εργαστηρίων, ο ερχομός του internet (υπολογίζω ότι γύρω στη μισή με μία ώρα περιμέναμε για να κατέβει η φωτό του Michael Jordan, αλλά μπο-

ρεί και να υπερβάλλω), ο πόλεμος με τον compiler της fortran πάλι στο υπολογιστικό, οι τελευταίες ματιές στις σημειώσεις παραμονή εξετάσεων μέσα στο ΚΤΕΛ (κι ενώ ξεκίνησε σιγά σιγά στην Ελευσίνα η κατασκευή της νέας εθνικής οδού), η αγωνία κάθε φορά μπροστά στους πίνακες ανακοινώσεων αναζητώντας το όνομά σου στις καταστάσεις με τα αποτελέσματα του εκάστοτε μαθήματος, το καθημερινό στοίβαγμα στο λεωφορείο νο. 6, οι άπειρες σπασμένες ομπρέλες, το καρτοτηλέφωνο στο ισόγειο (κινητά δεν υπήρχαν τότε και όσοι για να έρθουν στην Πάτρα είχαν αφήσει πίσω κάποιο αίσθημα..., καταλαβαίνουν), τα ηλιοβασιλέματα στο Ρίο από τα παράθυρα της σχολής, το άνοιγμα του Πάρκου της Ειρήνης, τα πέτρινα χρόνια του θρύλου, τι να πρωτοθυμηθεί κανείς; Άλλη αξέχαστη στιγμή βέβαια, καλοκαίρι του '98 πια, και μετά από το επιτυχές αποτέλεσμα στο τελευταίο μάθημα, λέω στην Λίτσα Παυλάτου που επέβλεπε τη διπλωματική μου: «Λίτσα, τα πέρασα όλα τα μαθήματα» «Καλέ δεν μιλάς;» (τρέχει στο γραφείο του Γιώργου Παπαθεοδώρου) «εντάξει, παρουσιάζουμε!», και πόσο σημαντική εκείνη η στιγμή, και το νιώθει μέσα σου χωρίς όμως καλά-καλά να το καταλαβαίνεις;! (Λίτσα, τα φιλά μου!)

Παραλαβή του διπλώματος Χημικού Μηχανικού δια χειρός του τότε Πρύτανη, καθηγητή Σταμάτη Αλαχιώτη. Στο μέσο ο τότε Κοσμητορας της Πολυτεχνικής Σχολής, καθηγητής του Τμήματος Χημικών Μηχανικών, Τάκης Παπαμαντέλλος.

Δυστυχώς δεν είχα την τύχη να ενημερωθώ για το συμπόσιο του 2018 κι έτσι δεν έχω εικόνα για τη σημερινή όψη της σχολής. Γιατί το λέω αυτό; Θα σας εκμυστηρευτώ κάτι, είναι φορές που βλέπω στον ύπνο μου ότι περιφέρομαι στους ορόφους του κτιρίου μας... και τα βλέπω όλα αλλαγμένα... και ψάχνω για γνωστές φυσιογνωμίες αλλά δεν βρίσκω... και θα περάσω και από το υπόγειο οπωσδήποτε, να δω το εργαστήριο με τον αντιδραστήρα που είχαμε στήσει στο διδακτορικό με τον Φώντα Βερούκιο και τον Θεόφιλο Ιωαννίδη για να καίμε πτητικές οργανικές ενώσεις, λες να υπάρχει ακόμα έξω από την πόρτα το πρωτοσέλιδο με τον Πέτερ Σμάιχελ και τον Άλεξ Φέργκιουσον να σηκώνουν την κούπα;

Συνέχεια στη σελ. 5—>

• Νίκος Παπαδημοσθένης

—>Συνέχεια από τη σελ. 4

Ο Συμεών Μπεμπέλης, που βρισκόταν από την άλλη ακριβώς μεριά της βορινής εισόδου, ίσως το θυμάται... (Ο έτερος ... πολεμιστής του υπογείου, ο Γιάννης Μπάφας θα το θυμάται σίγουρα, Γιάννη μου χαιρετισμούς!) Η αλήθεια είναι ότι δεν την χρησιμοποιούσαν πολλοί αυ-

τή την είσοδο του κτηρίου... Θυμάμαι βέβαια τον Κώστα Βαγενά, να μπαίνει στη σχολή από εκεί αργά κάποια βράδια και βλέποντάς με από το παράθυρο να παλεύω με το βαθμό μετατροπής της αντίδρασης θα προσπαθούσε να μου σηκώσει το ηθικό, να είναι καλά! Η μεταπτυχιακή/επαγγελματική μου πορεία μετά την αποφοίτηση από το Τμήμα ήταν στην αρχή αρκετά μπερδεμένη θα έλεγα, κάτι που φυσικά τώρα μου φαίνεται απόλυτα φυσιολογικό: είναι ιδιαίτερα δύσκολο όταν κάποιος έρχεται αντιμέτωπος με την έντονη εσωτερική επιθυμία να κάνει κάτι διαφορετικό στη ζωή του, σε σχέση με αυτό που έχει σπουδάσει και έχει επενδύσει και ικανό χρόνο και πολλή ενέργεια. Έτσι λοιπόν ακολούθησε μία περίοδος πειραματισμού, η οποία περιλάμβανε (ημιπελείς εντέλει) διδακτορικές σπουδές στο τμήμα μας, ιδιαίτερα μαθήματα φυσικομαθηματικών σε μαθητές γυμνασίου και λυκείου, και μεταπήδηση από την κλασική κιθάρα των εφηβικών χρόνων στην ηλεκτρική κιθάρα. Όταν τελικά το σύστημα ισορρόπησε, βρέθηκα να ασχολούμαι full-time με τη μουσική: Σπούδασα ηλεκτρική κιθάρα, διδασκαλία της ηλεκτρικής κιθάρας, ανώτερα θεωρητικά (κλασικά και μοντέρνα), ερωτεύτηκα την τζαζ (άκου να δεις ο παλιοροκάς) και ξεκίνησα να δίνω συναυλίες και να δουλεύω ως καθηγητής κιθάρας και μοντέρνας θεωρίας. Και όλα αυτά τα χρόνια, με μια μικρή θλίψη είναι η αλήθεια, το κομμάτι του μηχανικού παρέμενε μέσα μου αδρανές... Ανεξάρτητα από αυτό όμως, πάντα είχα την πεποίθηση ότι στοιχεία όπως η φιλομάθεια, η διάθεση για συνεχή εξέλιξη και αυτοβελτίωση, η αγάπη για τη διδασκαλία, η έλξη από και για τον αυτοσχεδιασμό, το πάντρεμα

Ο Νίκος Παπαδημοσθένης, επί το έργον!

νέων και παραδοσιακών τρόπων σκέψης, όλα αυτά τα στοιχεία δηλαδή τα οποία θεωρώ σημαντικά και απαραίτητα στην καλλιτεχνική μου πορεία, έχουν τις ρίζες τους και έχουν καλλιεργηθεί κατά την πορεία μου στο τμήμα μας.

“once an engineer, always an engineer”

Και ήρθε η στιγμή όπου το 2018 ανακαλύπτω ότι στο τμήμα Μουσικών Σπουδών της Φιλοσοφικής του ΕΚΠΑ έχει δημιουργηθεί ένα master με τίτλο «Μουσική Τεχνολογία και Σύγχρονες Πρακτικές», το οποίο περιλαμβάνει την ειδικευση «Τζαζ Μουσική και Αυτοσχεδιασμός με Νέες Τεχνολογίες!» “Ωπ, εδώ είμαστε” σκέφτομαι, και αυτή ήταν η απαρχή της επανασύνδεσής μου με το ακαδημαϊκό περιβάλλον. Τελειώνοντας το master πήρα την απόφαση να δώσω μία δεύτερη ευκαιρία στις διδακτορικές σπουδές: «Σχεδιασμός και Υλοποίηση Εφαρμογών Λογισμικού ως Εκπαιδευτικά Εργαλεία για την Ενίσχυση της Διδασκαλίας του Τζαζ Αυτοσχεδιασμού» είναι ο τίτλος του εν εξελίξει διδακτορικού μου, το οποίο συνδυάζει όλες μου τις αγάπες, και τώρα σας γράφω ενώ κανονικά θα έπρεπε να γράφω κώδικα... Στο max... Το οποίο είναι γραφική γλώσσα προγραμματισμού... Όπως το labview... Που ήταν η βάση της διπλωματικής μου στο εργαστήριο φυσικοχημείας... Η ζωή κάνει κύκλους λένε... Δεν ξέρω... Αυτό που ξέρω όμως είναι ότι όπως λέει και το ρητό: “once an engineer, always an engineer (we know too much)”!

Στη διαδικτυακή τελετή ορκωμοσίας για το ΜΔΕ «Μουσική Τεχνολογία και Σύγχρονες Πρακτικές» στο ΕΚΠΑ

Με την αγαπημένη του κιθάρα, στο συγκρότημα

• Ελένη Τσινταβή

Τμήμα Έρευνας & Ανάπτυξης, *Unipharma*
Υποψήφια Διδάκτορας,
Τμήμα Φαρμακευτικής Τεχνολογίας, ΕΚΠΑ, Αθήνα

Αποφοίτησα από το Τμήμα Χημικών Μηχανικών Πάτρας το 2013, έχοντας εφόδια, γνώσεις και εμπειρίες που με βοήθησαν να ανταπεξέλθω στη μετέπειτα πορεία μου τόσο ακαδημαϊκά όσο και επαγγελματικά. Μη γνωρίζοντας στα 18 μου, εισάχθηκα σε μια από τις πιο ενδιαφέρουσες σχολές με ευρύ φάσμα γνωστικών αντικειμένων. Πραγματοποίησα τη διπλωματική μου εργασία στο εργαστήριο Βιοχημικής Μηχανικής και Τεχνολογίας Περιβάλλοντος πάνω στην προ-επεξεργασία υγρών αποβλήτων ελαιολιτριβείου και την αναερόβια χώνευση.

Η κλίση μου προς τις βιοχημικές διεργασίες και τις νέες τεχνολογίες με οδήγησε στο να διευρύνω τις γνώσεις μου στο εξωτερικό και συγκεκριμένα στο Πανεπιστήμιο Delf Technical University της Ολλανδίας, στο τμήμα Life Science & Technology. Η μεταπτυχιακή μου εργασία «Multidimensional Crude Feedstock Profiling», αφορούσε διάφορες καινοτόμες τεχνικές υγρής χρωματογραφίας με χρήση ρομποτικών συστημάτων για καθαρισμό (purification) αντισωμάτων, μοντελοποίηση και τρισδιάστατη απεικόνιση των τεχνικών αυτών. Έχοντας σταθερές γνωστικές βάσεις τόσο εργαστηριακών μεθόδων όσο και προγραμματισμού από το βασικό πτυχίο του Χημικού Μηχανικού, μπόρεσα να ανταπεξέλθω με μεγάλη επιτυχία στις απαιτήσεις του μεταπτυχιακού μου.

Χειμώνας 2009, Πάτρα, με συμφοιτητές και φίλους Χημικούς Μηχανικούς. Αριστερά, η Νεφέλη Ποντίλλο (Διδάκτωρ Χημικός Μηχανικός, μέλος της εταιρείας Sustchem S.A.). Δεξιά, ο Απόστολος Σκαρλάτος (σήμερα: υψηλό στέλεχος της εταιρείας Sustchem S.A.).

κού μου. Η νέα μου αυτή εμπειρία με οδήγησε στην Ελβετία όπου εργάστηκα στη Φαρμακευτική εταιρεία Novartis στη Βασιλεία. Εκεί στο ίδιο κλίμα με τη μεταπτυχιακή μου εργασία, αλλά χειριζόμενη διαφορετικού είδους δείγματα, οργάνωσα το εργαστηριακό κομμάτι που αφορούσε τα ρομποτικά συστήματα υγρής χρωματογραφίας και την αυτοματοποίηση της διεργασίας.

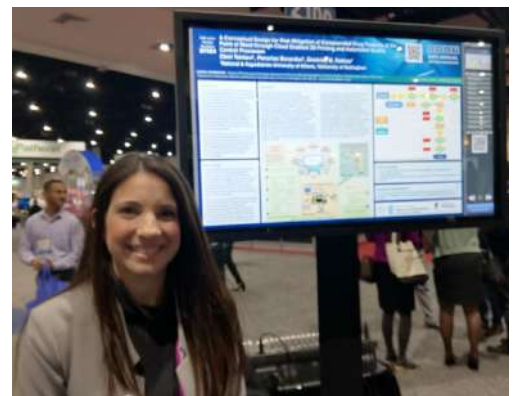

Πάτρα 2012. Απόγνωση στο Εργαστήριο Βιοχημικής Μηχανικής και Τεχνολογίας Περιβάλλοντος κατά τη διεξαγωγή πειραμάτων της διπλωματικής σε συνεργασία με τη Νεφέλη Ποντίλλο

Έχοντας πραγματοποιήσει δύο κύκλους σπουδών με κοινή βάση τις νέες τεχνολογίες και τις διεργασίες, αποφάσισα να στραφώ στη Φαρμακευτική επιστήμη με την οπτική όμως γωνία ενός Χημικού Μηχανικού. Έτσι, γύρισα στην Ελλάδα και ξεκίνησα τη διδακτορική μου διατριβή στη Φαρμακευτική σχολή Αθηνών ΕΚΠΑ, στο τμήμα Φαρμακευτικής Τεχνολογίας. Εκεί ασχολούμαι έως και σήμερα με την τρισδιάστατη εκτύπωση και την εφαρμογή της για τη δημιουργία νέων φαρμακευτικών μορφών μέσω τεχνικών πειραματικού σχεδιασμού.

Σήμερα, εκτός από την ολοκλήρωση της διδακτορικής μου διατριβής εργάζομαι στον τομέα των φαρμάκων, και συγκεκριμένα στην φαρμακευτική εταιρεία Unipharma, στο τμήμα Έρευνας και Ανάπτυξης, όπου και ασχολούμαι με τη μορφοποίηση φαρμακευτικών μορφών, το σχεδιασμό και τη μεταφορά του προϊόντος και της διεργασίας παραγωγής από το εργαστήριο στη παραγωγή (formulation and process development and scale-up).

Παρουσίαση Poster στο παγκόσμιο συνέδριο AAPS, San Diego, California, 2017

Συνέχεια στη σελ. 7 →

• Ελένη Τσινταβή

—>Συνέχεια από τη σελ. 6

Με βάση την ως τώρα εμπειρία μου, έχω να τονίσω ότι το πτυχίο του Χημικού Μηχανικού προσφέρει εφόδια για απεριόριστα γνωστικά αντικείμενα ανοίγοντας δρόμους σε πεδία που φαινομενικά κάποιος δεν μπορεί να συνδέσει.

Δεν είναι τυχαίο που ήδη από το πρώτο έτος της σχολής οι καθηγητές μας ανέφεραν επαγγελματικές διεξόδους από τον οικονομικό τομέα και το marketing έως τη βιομηχανία τροφίμων, πετρελαίου και πλαστικών. Έχοντας περιπλανηθεί σε διάφορους τομείς της βιομηχανίας, έχω συναντήσει Χημικούς Μηχανικούς σε θέσεις υπευθύνων παραγωγής, ανθρωπίνου δυναμικού ή και marketing, επιβεβαιώνοντας το ευρύ φάσμα αντικειμένων που ένας Χημικός Μηχανικός μπορεί να ανταπεξέλθει.

Χορευτική παράσταση σε ρόλο αφηγητή, Πάτρα, 2012.

Πάντα θυμάμαι τα φοιτητικά μου χρόνια στη Πάτρα με αγάπη και νοσταλγία. Υπήρχαν πάντα οι στιγμές του άγχους, της εξταστικής και του διαβάσματος της τελευταίας στιγμής αλλά όλα αυτά αντισταθμίζονται από τις παρέες, τα ξενύχτια και τις βόλτες στο κέντρο της Πάτρας, την ανταμοιβή από έναν καλό βαθμό ή την επιτυχή πραγματοποίηση ενός δύσκολου πειράματος. Από την πρώτη κιόλας μέρα που γνώρισα τους συμφοιτητές μου και την μετέπειτα παρέα μου, ακόμα μέχρι και σήμερα θυμόμαστε τα αστεία σκηνικά εν ώρα μαθήματος, τις ομαδικές εργασίες αλλά και τα “εργαστηριακά ατυχήματα”. Κατά τη διάρκεια των σπουδών μου, μου δόθηκε η ευκαιρία να ανακαλύψω νέα μέρη αλλά και δραστηριότητες όπως ο χορός, που με συντρόφευσε και στην μετέπειτα ζωή μου. Ζώντας μόνη σε μια

Ομιλία στο συνέδριο φοιτητών PharmACon, Αθήνα, 2018

πόλη έμαθα να είμαι ανεξάρτητη και να βασίζομαι στις δικές μου όσο το δυνατόν δυνάμεις αλλά και να τρέφομαι ως επί το πλείστο με μακαρόνια, το παγκόσμιο φαγητό των φοιτητών! Αποφοίτησα λοιπόν από το τμήμα Χημικών Μηχανικών γεμάτη φίλους, γνώσεις και εμπειρίες έχοντας τις ωραιότερες αναμνήσεις από τα φοιτητικά μου χρόνια.

Τελετή Αποφοίτησης, Πάτρα, 2013

• Ευθυμία (Εφη) Χαλακατέβα

Assistant Portfolio Manager, Bluefield Services Investor Group, Bristol, UK

Μετά την ολοκλήρωση των σπουδών μου στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών τον Ιούλιο του 2015, και μετά από μια περίοδο αναζήτησης και δυσκολιών στην εύρεση εργασίας χωρίς την περιβόητη “προϋπηρεσία”, εργάστηκα για περίπου 2 χρόνια στον τομέα της εστίασης για βιοποριστικούς λόγους. Για να διευρύνω τους γνωστικούς μου ορίζοντες και να αποκτήσω ενεργό ρόλο στον αγώνα ενάντια της κλιματικής αλλαγής και των συνεπειών της στην ανθρωπότητα, αποφάσισα να συνεχίσω τις σπουδές μου στο εξωτερικό. Τον Οκτώβριο του 2018 ξεκίνησα το μεταπτυχιακό πρόγραμμα (Master of Science) Environmental Policy and Management στο University of Bristol στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπου απέκτησα γνώσεις σχετικά με την περιβαλλοντική νομοθεσία και διοίκηση, καθώς και τις προκλήσεις που ενέχουν. Ο αγώνας για ένα μέλλον βιώσιμο, όπου ο περιβαλλοντικός και κοινωνικός τομέας αποκτούν προτεραιότητα σε σχέση με τον οικονομικό και κατασκευαστικό, είναι ένας αγώνας συνεχής και απαιτητικός καθώς σκοπεύει να αλλάξει το κατεστημένο των τελευταίων δεκαετιών. Το Σεπτέμβριο του 2019, έχοντας ολοκληρώσει τη διπλωματική μου στην αγροοικολογία, ολοκλήρωσα τις σπουδές μου και ξεκίνησα την αναζήτηση εργασίας σε “πράσινους” ρόλους (green roles) στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Τον Φεβρουάριο του 2020 λίγο πριν το ξέσπασμα της πανδημίας ξεκίνησα να εργάζομαι ως Ειδικός Καθαρής Ενέργειας (Clean Energy Specialist) στον πρώτο πάροχο 100% ανανεώσιμης ενέργειας στο UK, την εταιρεία Good Energy. Τον Αύγουστο του 2021 αποφάσισα να ασχοληθώ με τον τομέα της ηλιακής ενέργειας, κι από το Σεπτέμβριο του 2021 εργάζομαι ως

Η Έφη στο Elms Solar Farm

Assistant Portfolio Manager στην εταιρεία Bluefield Operations του ομίλου Bluefield Services Investor Group. Είμαι υπεύθυνη διοίκησης 6 φωτοβολταϊκών πάρκων παραγωγής συνολικά 86 MW ηλιακής ενέργειας. Ταυτόχρονα με την συντήρηση και τη βελτίωση των ηλιακών πάρκων με σκοπό τη μεγιστοποίηση της παραγωγής ενέργειας, οργανώνουμε προγράμματα που βοηθούν στη διατήρηση και την ενίσχυση της βιοποικιλότητας του περιβάλλοντος – π.χ. συνεργασία με μέλη της Βρετανικής Ένωσης Μελισσοκόμων για την εγκατάσταση μελισσιών στο εξωτερικό της περιμέτρου ασφαλείας των φωτοβολταϊκών μονάδων.

Στον ελεύθερό μου χρόνο ασχολούμαι με τη μαγειρική και τους περιπάτους στη φύση και την πόλη του Bristol, καθώς και την εξερεύνηση κοντινών προορισμών. Προσπαθώ να διατηρώ τη φυσική μου κατάσταση κυρίως με pilates, aerial rope και yoga πρακτικές. Επιπλέον, επεκτείνω τις γνώσεις μου σε κάθε ευκαιρία, και πρόσφατα πήρα πιστοποίηση για την ομαλή συμπεριληψη ατόμων από τη ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα στο χώρο εργασίας (LGBT inclusion in the Workplace).

Οι σπουδές μου στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών αποτέλεσαν τη βάση για την επαγγελματική μου καριέρα. Οι τεχνικές γνώσεις, η μεθοδολογία της έρευνας, καθώς και η τριβή με τη διαχείριση και διεκπεραίωση απαιτητικών προγραμμάτων (projects) είχαν μεγάλο αντίκτυπο και συνέβαλαν σημαντικά στην επαγγελματική μου εξέλιξη. Οι αναμνήσεις μου είναι μόνο θετικές, γεμάτες εκπλήξεις, προκλήσεις, γνώσεις, ιδέες και φιλίες που θα με συτροφεύουν για όλη μου τη ζωή.

Μια βόλτα στο Amsterdam

Η Έφη (δεξιά) με την αδελφή της Λουκία, επίσης απόφοιτη του Τμήματός μας

Περίπατος στο Bristol

- **Κώστας Χουσιιάδας**

Καθηγητής,
Τμήμα Μαθηματικών,
Πανεπιστήμιο Αιγαίου,
Σάμος

Πρώτα απ' όλα να σας εκμυστηρευτώ ότι... δεν είχα ιδέα! Είχε φτάσει η στιγμή να συμπληρώσω το μηχανογραφικό για την εισαγωγή στα ΑΕΙ/ΤΕΙ και εκτός από την βασική μου προτίμηση για το Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών δεν ήξερα τι άλλο θα μπορούσε να με ενθουσιάσει. Όμως, οι δύο καθηγητές που μου δίδασκαν Χημεία στα λυκειακά μου χρόνια με παρότρυναν να δηλώσω τους Χημικούς Μηχανικούς. Άλλωστε θυμάμαι ότι τότε αγαπούσα την Χημεία πάνω από όλα, μετά τα Μαθηματικά και τέλος την Φυσική, μία σειρά που ανατράπηκε πλήρως με το πέρασμα του χρόνου! Με καταγωγή από την Λιβαδειά, επέλεξα τους πιο κοντινούς προορισμούς για τις σπουδές μου, δηλαδή την Αθήνα και την Πάτρα. Να μην τα πολυλογώ, κατέληξα στο ΤΧΜ στην Πάτρα. Αν και πολλές φορές έχω σκεφτεί πόσο διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα αν είχα επιπύ-

χει κάπου αλλού, ουδέποτε ήρθε στιγμή που να μετανιώσα. Πράγματι, γρήγορα συνειδητοποίησα το πλούσιο πρόγραμμα που είχε να προσφέρει το Τμήμα, το περιεχόμενο και το εύρος των γνώσεων, και, χωρίς αμφιβολία, τους εξαιρετικούς καθηγητές του. Ο ενθουσιασμός τους, η συνέπειά τους, η σοβαρότητά τους, η αφοσίωσή τους στη διδασκαλία και την έρευνα, καθώς και η ικανότητά τους να μεταδίδουν τις γνώσεις του, όχι μόνο μου έχουν μείνει αξέχαστα αλλά σημάδεψαν και την δική μου πορεία ως άνθρωπο και ακαδημαϊκό. Ίσως το πιο σημαντικό απ' όλα όμως ήταν ότι με έμαθαν να σκέφτομαι. Αυτό το τελευταίο, φαντάζομαι θα συμφωνήσετε, είναι ανεκτίμητης αξίας.

Τα πέντε χρόνια της φοιτητικής μου ζωής πέρασαν όμορφα και σχετικά ανέμελα. Διεκπεραίωσα την διπλωματική μου εργασία στο εργαστήριο και υπό την επίβλεψη του Δημοσθένη Τσάχαλη. Από τότε άρχισαν να διαμορφώνονται οι προτιμήσεις μου για την μαθηματική μοντελοποίηση των φαινομένων μεταφοράς, την μηχανική των ρευστών, και την αριθμητική ανάλυση. Μέχρι που έφτασε η αποφοίτησή μου, τον Ιούνιο του 1993, και η συνειδητοποίηση ότι πραγματικά δεν ήθελα να αποχωριστώ το ΤΧΜ. Η δίψα μου για περαιτέρω και βαθύτερες γνώσεις ήταν ακόρεστη. Έτσι συνέχισα να δουλεύω στο εργαστήριο του Δημοσθένη Τσάχαλη, και από τον Μάρτιο του 1994 ξεκίνησα το διδακτορικό μου υπό την επίβλεψη του σχετικά πρόσφατα τότε εισερχομένου στο ΤΧΜ, Γιάννη Τσαμόπουλου. Μετά από πέντε χρόνια σκληρής δουλειάς έλαβα το διδακτορικό μου πάνω στην θεωρητική και υπολογιστική ρευστομηχανική. Αν η φοίτηση στο ΤΧΜ ήταν κάτι εξαιρετικό, η εκπόνηση της διδακτορικής διατριβής στο ίδιο Τμήμα κυριολεκτικά σε απογειώνει! Ήταν μία αξέχαστη εμπειρία η οποία αναμφισβήτητα καθόρισε το επαγγελματικό μου μέλλον.

Επίσκεψη στην πανεπιστημιακή μονάδα της Σύρου, Ιούλιος 2020

Από το διεθνές συνέδριο του Ελληνικού Συλλόγου Ρεολογίας (Ιούλιος 2019) στο Πυθαγόρειο της Σάμου. Στην πάνω σειρά, πρώτος εξ αριστερών ο Κώστας Χουσιιάδας. Διακρίνονται οι καθηγητές του Τμήματος Χημικών Μηχανικών Γιάννης Δημακόπουλος και Βλάσης Μαυραντζάς και οι απόφοιτοί μας Παύλος Στεφάνου (Επίκουρος Καθηγητής, Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου, πρώτος εκ δεξιών στην άνω σειρά) και Νίκος Πελεκάσης (Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, πρώτος εκ δεξιών στην τρίτη σειρά)

• Κώστας Χουσιιάδας

—>Συνέχεια από τη σελ. 9

Λίγο παραπάνω από δέκα χρόνια λοιπόν στην οικογένεια του ΤΧΜ και αυτή τη φορά έπρεπε οπωσδήποτε να αποχωρήσω για να υπηρετήσω την στρατιωτική μου θητεία. Μετά το τέλος της, έφυγα για άλλα μέρη και άλλες πολιτείες για να εντα-

χτώ, τον Μάιο του 2001 ως μεταδιδακτορικός ερευνητής, στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου του Delaware (UDEL), στις Η.Π.Α, υπό την επίβλεψη του Antony N. Beris. Σκοπός μας ήταν η μελέτη, μέσω αριθμητικών προσομοιώσεων, της κατανόησης του μηχανισμού που προκαλεί το φαινόμενο γνωστό ως polymer-induced drag reduction σε τυρβώδεις ροές. Στο UDEL έμεινα τέσσερα, δύσκολα κάποιες φορές, χρόνια αλλά... αν έχεις γερές βάσεις, γνώσεις, υπομονή και επιμονή, πετυχαίνεις (και μην ρωτήσετε που τα απόκτησα όλα αυτά!).

Λίγο πριν την λήξη της σύμβασής μου ανακάλυψα την προκήρυξη για την πλήρωση νέου μέλους στο Τμήμα Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Αιγαίου, στην Πανεπιστημιακή μονάδα στη Σάμο. Ήδη εκείνη την εποχή οι ακαδημαϊκές μου προτιμήσεις είχαν διαμορφωθεί πλήρως, με τα εφαρμοσμένα μαθηματικά να έχουν επικρατήσει μέσα μου. Επιπλέον, το να ενταχτώ σε ένα Τμήμα Μαθηματικών ήταν μεγάλη πρόκληση για μένα. Θα σκεφτείτε ίσως ότι ήταν μια ασυνήθιστη επιλογή κάποιος με πτυχίο και διδακτορικό στους Χημικούς Μηχανικούς να επιλέξει ένα Τμήμα Μαθηματικών. Ασυνήθιστη ναι, όχι όμως και πρωτότυπη αφού είχε ήδη προηγηθεί ο Γιώργος Γεωργίου στο Τμήμα Μαθηματικών και Στατιστικής του Πανεπιστημίου της Κύπρου! Λίγα χρόνια αργότερα, τον ίδιο δρόμο ακολούθησε και ο Βαγγέλης Χαρμανδάρης, απόφοιτος του ΤΧΜ του Πανεπιστημίου Πατρών, ο οποίος εντάχτηκε στο τότε Τμήμα Εφαρμοσμένων Μαθηματικών του Πανεπιστημίου της Κρήτης. Έτσι ξεκίνησε η ακαδημαϊκή μου καριέρα ως Επίκουρος Καθηγητής, τον Σεπτέμβρη του 2005, στο γνωστό αντικείμενο της Αριθμητικής Ανάλυσης και του Επιστημονικού Υπολογισμού, ώσπου τελικά, τον Ιούλιο του 2014 ανελίχτηκα στην βαθμίδα του Καθηγητή. Από το 2008 έως και σήμερα ταξιδεύω συχνά στις Η.Π.Α. (στο UDEL πάντα!), στο University of Sydney για την συνεργασία μου με τον Roger I. Tanner) και στο Πανεπιστήμιο της Κύπρου για την συνεργασία

μου με τον Γιώργο Γεωργίου με τον οποίο είχα γνωριστεί από τα διδακτορικά μου χρόνια. Επίσης, τα δύο τελευταία χρόνια συνεργάστηκα με τον Eric S.G. Shaqfeh από το Stanford University.

Όσο για τα χόμπι μου, δεν έχουν αλλάξει πολύ από τότε που ήμουν στο ΤΧΜ (είναι σίγουρα λιγότερα!). Μεγάλη μου αγάπη παραμένει το τζόκινγκ, ενώ το πάθος μου για το μπάσκετ έχει πια ελαχιστοποιηθεί. Η ορειβασία είναι πάντα μέσα στο εβδομαδιαίο πλάνο μου, η αναρρίχηση με σχοινιά έχει πλέον εξαφανιστεί από την ζωή μου, το ίδιο και το αγαπημένο μου παραπέντε (paragliding). Σε αυτό το τελευταίο όμως σχεδιάζω να επανέρθω και ελπίζω να μην χαθώ ξανά μέσα στα σύννεφα όπως συνέβη στην δεύτερη πτήση που πραγματοποίησα (μοναδική και αξέχαστη εμπειρία!). Και βεβαίως να προσθέσω την ενασχόλησή μου ως DJ! Τέλος, να σας πω ότι παρότι αρκετά κοινωνικός, δεν θα με βρείτε σε κανένα κοινωνικό δίκτυο, γεγονός που δυστυχώς με έχει κάνει να χάσω επαφή με τους περισσότερους φίλους και συμφορητές από τα χρόνια μου στο ΤΧΜ.

.....Σάμος, καλοκαίρι 2018.....

@ChemEngUP

ΜΙΚΡΕΣ ΚΑΙ ... ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Βράβευση των αριστούχων φοιτητών

Στη διάρκεια της διαδικτυακής τελετής κοπής της πρωτοχρονιάτικης πίττας, το Τμήμα Χημικών Μηχανικών βράβευσε με υποτροφίες και επαίνους τους πρωτεύσαντες και τους αριστούχους φοιτητές κάθε έτους. Οι εν λόγω διακριθέντες φοιτητές μας είναι οι ακόλουθοι:

Ηλιάννα-Μαρία Στεργίου
Εισαχθείσα με 19355 μόρια

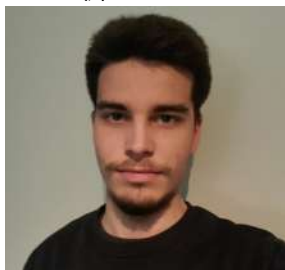
Γιώργος Ροπαίτης,
Α' έτος, μ.ο.: 8.92

Κωνσταντίνος Ματαράς,
Β' έτος, μ.ο.: 9.96

Χαράλαμπος Παπαργυρίου,
Β' έτος, μ.ο.: 9.86

Παναγιώτης Παναγόπουλος,
Παπαγεωργίου,
Γ' έτος, μ.ο.: 8.84

Διονύσιος Πέμα,
Δ' έτος, μ.ο.: 9.18

Ανδριάννα Λυμπέρη,
Δ' έτος, μ.ο.: 9.15

Το @ChemEngUP συγχαίρει ολόψυχα τους φοιτητές που κέρδισαν τις υποτροφίες και τους επαίνους, καθώς και τους ακόλουθους αριστεύσαντες: Γιώργο Πανάκη, Νίκο Αυγερινό, Διονύση Βρούλια, Μαρία-Ελένη Πελέκη, Στέφανο Μακρϊδη, Αθηνά Βασιλείου, Μαρία-Ελένη Καργάκη, Δαμιανό Παυλϊδη, Γεωργία Αργυροπούλου, Πάρη Δημητρόπουλο, Ντίνα Νιαβή και Ειρήνη Καλλίτση.

@ChemEngUP

www.chemeng.upatras.gr

Ο Γιάννης Ποντίκης, σε μια κίνηση έμπρακτης αλληλεγγύης προς τους σκληρά δοκιμαζόμενους Ουκρανούς νέους επιστήμονες

Ο απόφοιτός μας, Γιάννης Ποντίκης, αναπληρωτής καθηγητής του τμήματος Μηχανικής των Υλικών στο

Ο Γιάννης Ποντίκης

ΚΥ Leuven στο Βέλγιο, έλαβε και συνεχίζει να λαμβάνει έναν καταιγισμό από θετικά σχόλια σε μια ανάρτησή του στο LinkedIn. Τι έγραψε;

«Αν κάνεις το διδακτορικό σου σε οποιοδήποτε πανεπιστήμιο της Ουκρανίας σε ένα θέμα που αφορά τη μεταλλουργία των οικοδομικών υλικών και θέλεις να ενταχθείς

στην ερευνητική μου ομάδα στο Βέλγιο για ένα εξάμηνο, θα παρέχουμε τα έξοδα ταξιδιού αλλά και τα έξοδα διαβίωσής σου, αλλά και όλα τα κόστη για τον εξοπλισμό που απαιτεί η έρευνά σου. Ουδεμία υποχρέωση προς εμένα ή την ομάδα μου, μόνο μια ελπίδα, ότι θα μπορέσεις να επιστρέψεις στην πατρίδα σου και να βοηθήσεις με κάθε πιθανό τρόπο». Και κατέληγε απευθυνόμενος προς τις επαφές του στην πλατφόρμα: «Σκέφτεστε άλλους τρόπους να βοηθήσουμε; Είμαι ανοιχτός, προτείνετε από κάτω, μόνο μη συνεχίσουμε σαν να μη συμβαίνει τίποτα, γιατί συμβαίνει!». Μέσα σε λίγα 24ωρα, το post είχε καταγράψει πάνω από 10 εκατ. views.

«Σκέφτηκα ότι κάποια μέρα θα τελειώσει αυτό και ίσως θα μπορούσα να βοηθήσω κάποιον ερευνητή. Να έρθει με όλα πληρωμένα»

Επιπλέον, ο Γιάννης Ποντίκης δημιούργησε το group «Scholarship For Ukrainian» όπου συγκεντρώνονται όλες οι διαθέσιμες θέσεις για φοιτητές και ερευνητές από την Ουκρανία.

@ChemEngUP

IBAN: GR60 0110 2290 0000 2295 4000 232

(ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ της ΕΛΛΑΔΟΣ)

Αιτιολογία : «Κατάθεση Χορηγίας Αποφοίτων και φίλων του Τμήματος Χημικών Μηχανικών ΠΠ — Κωδικός έργου: 55340000»

@ChemEngUP: Συντακτική ομάδα:

Ειρήνη Μαγνήσαλη, Σογομών Μπογοσιάν

@ChemEngUP

Η τελευταία μας σελίδα (Σ.Μ.)

Η Βασιλεία Παναγοδήμου της τάξης του 2012 (απόφοιτη του 2019). Σήμερα στο Βερολίνο, στο τμήμα Production control and planning στην πολυεθνική εταιρία ASML (Advanced Semiconductor Materials Lithography) που είναι

Η Βασιλεία, μέσα σε θάλασσα από ηλιοσπορία στη γαλλική επαρχία

επί του παρόντος ο μοναδικός προμηθευτής μηχανών φωτολιθογραφίας ακραίας υπεριώδους λιθογραφίας (EUV) στον κόσμο. Συχνά παίρνει μέρος σε δράσεις περιβαλλοντικού εθελοντισμού. Λατρεύει τη μαγειρική, τη ζωγραφική, τη φωτογραφία, τις εξορμήσεις στη φύση και τα ταξίδια.

@ChemEngUP

Ο Αναστάσης Στοφόρος της τάξης του 2006 (απόφοιτος του 2012, MSc Chemical Process Engineering, UCL, 2013). Εργάστηκε για 3.5 χρόνια ως Product & Process Innovation Engineer στην ASR GROUP - την μεγαλύτερη εταιρεία ζάχαρης παγκοσμίως με έδρα το Λονδίνο - αναλαμβάνοντας τον σχεδιασμό

και την βελτιστοποίηση καινοτόμων διεργασιών παραγωγής τροφίμων. Το 2018, ίδρυσε στην Ελλάδα την εταιρεία NUTREE, όπου σήμερα είναι μια από τις πιο καινοτόμες και ανερχόμενες εταιρείες παραγωγής υγιεινών σνακ με εξαγωγές σε Ευρώπη και Μέση Ανατολή. Ως λάτρης της σύγχρονης γαστρονομίας έχει σαν χόμπι την μαγειρική ενώ πρόσφατα ξεκίνησε μαθήματα τένις!

@ChemEngUP

Η Κωνσταντίνια Σιαμπαλή, της τάξης του 2013 (απόφοιτη 2019, ΜΔΕ από το ΔΠΜΣ «Παραγωγή και Διαχείριση Ενέργειας», ΕΜΠ). Από το 2019 εργάζεται στην ΕΚΟ ΑΒΕΕ, θυγατρική του Ομίλου ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ, στη διεύθυνση Διασφάλισης Ποιότητας και Ενεργειακής Συμμόρφωσης.

Από τα φοιτητικά χρόνια είχε ενεργό ενασχόληση με τον εθελοντισμό. Λατρεύει την πεζοπορία («μόνον περπατώντας μπορείς να μάθεις μια πόλη») και περνάει πολλές ώρες περπατώντας σε γνωστά αλλά και άγνωστα σοκάκια της «Αθήνας της». Στον ελεύθερο χρόνο πιθανόν να τη δείτε σε κάποιο γήπεδο να παίζει τένις.

@ChemEngUP

"Sunset in Kalogria beach",
April 2009, Katerina

...Seduti davanti agli echi del mare,
immersi in una luce che ricorda la
lievità di un sogno... ..

@ChemEngUP

Ο Απόστολος Ζιώβας της τάξης του 2009 (απόφοιτος 2014, International MSc Industrial Management, Universidad Politecnica de Madrid, Politecnico di Milano, Herriot-Watt University Edinburgh, 2016). Από το 2018 έως το 2021 στη Heineken (Αθηναϊκή Ζυθοποιία - Αθήνα, Central RPM & MRP Coordinator). Σήμερα Senior Demand Planner ELBISCO (Φρυγανιές Elite, Μπισκότα Allatini, Αλεύρι Allatini, Ψωμί Τοστ Kris-Kris) - Αθήνα. Παράλληλα, ασχολείται με το Project "Pura Vida" (Ενοίκιαση Ιστιοπλοϊκών Σκαφών Αναψυχής στη Λευκάδα)

Αποφοίτηση MSc,
Milano

Η Βάλια Κουμαδίτη της τάξης του 2009 (απόφοιτη 2015, MSc Chemical & Biochemical Engineering, DTU, Copenhagen, 2017). Εργάστηκε στην Κοπεγχάγη (2017-2018) σε start-up εταιρεία (τεχνολογία για live monitoring φαρμακευτικών διεργασιών μέσω ανάλυσης εικόνων). Από το 2019 στο Stavanger (Νορβηγία) ως technical safety consultant in Oil & Gas industry (modifications of extant offshore installations & subsea field development).

Από τον Γενάρη του 2022 σε νέα δουλειά στην εταιρεία Aker Solutions σε project κατασκευής offshore πλατφόρμας στη Βόρεια Θάλασσα. Της αρέσει να περνάει χρόνο με φίλους, να ταξιδεύει, και να κάνει hiking σε νέα μέρη.

Ακροπατώντας στο Preikestolen, σε κάποιο νορβηγικό φιόρδ

@ChemEngUP

Ο Κώστας Γκίνης της τάξης του 2013

(απόφοιτος 2019). Από το 2019, στο οικογενειακό οινοποιείο, στα Μέγαρα (παραγωγή των οίνων και εμπορική εκπροσώπηση. Αξιοποιεί τα εφόδια που έλαβε από τη

Reunion: Κώστας Γκίνης, Νάσος Ζαλιάς, Βασίλης Παπανικολόπουλος, Χρήστος Γεωργαντόπουλος, στο οικογενειακό οινοποιείο του Βασιλή, στη Λευκάδα

σχολή για να βοηθήσει στην εξέλιξη της εταιρείας. Εμπλουτίζει τις γνώσεις του στην οινοποιία μαθαίνοντας και ιταλικά, μια γλώσσα πολύ σημαντική στο κόσμο της οινοποίησης. Απολαμβάνει τις συναυλίες, τον κινηματογράφο και τις αποδράσεις εντός και εκτός Ελλάδος.